

Maiatzaren 9an
6. PAZKO IGANDEA

Gaixoen Mundu Jardunaldia

Agurra

Heriotzaren lokarriak etenik Jesu Kristo berpiztu duen Jainko bizi-emailea izan bedi zuekin.

Sarrerako oharpena

Jauna gure artean dagoela jakinik bildu gara geure senideok. Senide izate horretan sakondu nahi dugu, gure arteko lokarriak sendotu, bidelagun garelako ospatu. Gaixoen Mundu Jardunaldian otoitz berezia egingo dugu: Kristoren piztueraren indar salbagarria osasun eta zorion emaile gerta dadin.

Bataio-urez zirtatzea

Senideok: Eukaristia ospatzera goaz; Bataiokoan bat egin genuen era berezian Kristo Piztuarekin eta berak bildu gaitu gaur bere mahaian. Geure Bataioa oroitzuz bat egin dezagun Jainkoarekin.

Herria zirtatuko du apaizak elizan barrena ibiliz.

Bitartean kantu egokiren bat kanta daiteke.

Jainko ahalguztidunak garbi gaitzala bekatutik eta, Eukaristia honen bidez, bere erreinuko mahaian jartzeko gai egin gaitzala.

℟. Amen.

Erruki, Jauna. ℟. Erruki, Jauna.

Kristo, erruki. ℟. Kristo, erruki.

Erruki, Jauna. ℟. Erruki, Jauna.

Aintza zeruetan

Gora dezagun elkarrekin kantatuz, biziaren sortzaile dugun Jainkoa.

Otoitza

**Jainko ahalguztiduna,
hilen artetik piztu den gure Jauna goresteko
gogotsu ospatzen ditugu egun pozgarri hauek;
egizu, oroigarri horietan aitortzen duguna
bete dezagula beti geure egintzetan.
Zure Seme Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez,
Zurekin eta Espiritu Santuarekin batean
Jainko eta errege bizi baita gizaldi eta gizaldietan.**

Hitzaren liturgiari oharpena

Jainkoaren Maitasuna dohaina da, gure gizatasuna berritzen duen dohaina. Maitasun hori gordetzea, eta maitasun horren arabera bizitzea, gizaki bete eta zoriontsu izateko bide bikaina dugu.

Lehenengo irakurgaia (*Eg 10, 25-26. 34-35. 44-48*)

Apostoluen Eginak liburutik

Behin batean, Pedro sartzera zihoala, Kornelio bidera atera zitzaion eta oinetan ahuspeztu. Baina Pedrok zutiarazi zuen, esanez: «Altxa zaitetz, gizaki hutsa naiz ni ere».

Orduan, honela mintzatu zen Pedro: «Orain jabetzen naiz benetan Jainkoak ez duela bereizkeriarik egiten, baizik eta onartzen duela begirune diona eta beraren nahia egiten duena, edozein herritakoa dela ere».

Artean Pedro hizketan ari zela, Espiritu Santua jaitsi zen hitza entzuten ari ziren guztien gainera. Pedrorekin etorritako fededun juduak txunditurik zeuden Espiritu Santuaren dohaina jentilen

gainera ere jaisten zela ikustean. Izan ere, hizketa arrotzez hitz egiten eta Jainkoa handiesten entzuten zieten.

Orduan, esan zuen Pedrok: «Uka al diezaieke inork Bataioko ura guk bezala Espiritu Santua hartu duten hauei?» Eta Jesu Kristoren izenean bataia zitzatela agindu zuen. Ondoren, egun batzuetan bertan gelditzeko eskatu zioten Pedrori.

Erantzun-salmoa (Sal 98 [97], 1. 2-3ab. 3cd-4)

I - ku - si du - te lur mu - ga de - nek gu - re Jain - ko -
a - gan - di - ko ga - rai - pe -

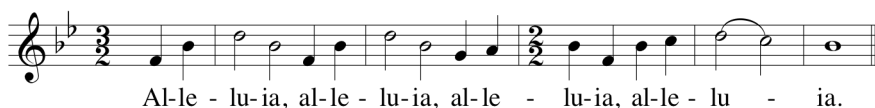
- ∞. Kanta Jaunari kantu **berria**,
egintza harrigarriak egin **baititu**;
garaipena eman dio bere **eskuin**ak,
bere beso **santu**ak. ℞.
- ∞. Bere garaipena ezagutarazi **du** Jaunak,
bere salbamen-egintza agertu nazioen **aur**rean.
Ez da ahaztu bere maita**ta**sunaz,
Israel herriari dion leial**ta**sunaz. ℞.
- ∞. Munduko bazter guztiek ikusi dute
gure Jainkoaren gara**rai**pena.
Egin irrintzi Jaunari, lur **o**soa,
egin poz-oihu eta kantu, jo **soi**nua. ℞.

Bigarren irakurgaia (1 Jn 4, 7-10)

San Joan Apostoluaren lehenengo gutunetik

Senide maiteok: Maita dezagun elkar, maitasuna Jainkoagandik baitator, eta maite duen guztia Jainkoagandik jaioa da eta ezagutzen du Jainkoa. Maite ez duenak ez du ezagutzen Jainkoa, Jainkoa maitasuna baita.

Jainkoak digun maitasuna honetan agertu zen: Jainkoak bere Seme bakarra bidali zuela lurrera, gu haren bidez bizi gaitezen. Honetan datza maitasuna: ez guk Jainkoa maite izatean, baizik eta hark gu maite izatean, eta bere Semea gure bekatuen barkamen-oparizat bidali izatean.

Aleluia (Jn 14, 23)

∇. Ni maite nauenak gordeko du nire hitza, **dio** Jaunak;
nire Aitak maite **izango** du,
eta Aita **eta** biok
harengana etorriko gara. ∇.

Ebanjelioa (Jn 15, 9-17)**Homiliarako argibideak**

Pozetarako aukeratuak

Erlijioez eta hitz egiten dugunean, sarri entzuten da esaten, erlijioa bizitzea eta zein erlijio bizi nor bakoitzak bere aukerara daukan

zerbait dela. Pertsona bakoitzaren eskubidea izanik, bakoitzari bere aukera errespetatu behar zaiola. Eta nik ez dut ezetzik esango, noski. Nola esan ezetz, erlijioa giza eskubide oinarritzkoa izanik? Bakoitzak ikusi behar du zertan sinetsi eta nola sinetsi.

Baina, ikuspegi horren azpian, bada zerbait nik nire fedearekin ongi uztartu ezin dudana. Esan diezaioket norbaiti nik kristau izatea aukeratu dudala, katoliko izatea eta molde honetan sinetsi eta bizitzea. Baina, sakonera jota, nik ezingo nuke hori horrela esan. Nik, sentitzen dudana adierazteko, beste hau esan beharko nuke: Jesusek aukeratu nau, Jesusen Jainkoak aukeratu nau, eta nik sinetsi egin dut. Aukeraren subjektua aldatuko nukeela, alegia. Niretzat, alderdi horretatik, erlijioa ez da nik aukeratu dudana zerbait, baizik Jainkoarekiko harremanean aukeratua sentitu naiz.

Hau guztia esaten dut, gaurko ebanjelioak aipatzen duen horri erreparatuz: «Ez nauzue zuek ni aukeratu, nik aukeratu zaituztet zuek». Badaukat errezelo gordea, ez ote den aukera honen kontzientzia gure elizetan falta duguna. Ez dugula geure bizitza aukera pertsonal baten erregalutzat ikusten eta hartzen. Erlijioa halako gune ezezagun batetik gainera erori zaigun meteorito baten antzera ikusten dugula. Hemen jaio garelako, beti horrela egin dugulako, gure historia den bezalako izan delako...

Eta gero aukera pertsonal horren bizipoza falta zaio gure fedeari! Aukera pertsonal horrek bere barnean daraman maitasun-ukitua falta zaio. Eta ez gaitu gure fede horrek bizipozten. Gure elizkizunak ez dira festazko gertaera. Gure sakramentuak ez dira ezer askoren adierazgarri. Eta dena sentidu gabetu egin zaigu geure ohiturakeriaren esku aspertuetan. Eta ez dakigu gure kristau-elkartek nola berritu eta nola sutu. Ez dakigu nola sor daitekeen biziera berritu baten eragin gaztetzaillea. Eta gehiena ilun, triste.

«Honetaz hitz egin dizuet, nire poza zuengan izan dadin, eta zuen poza bete-betea izan dadin». Hau da bokazioa, oinarritzko bokazioa,

maitasunezko aukerari dagokion biziera: poza. Eta pozaren eskasiak eraman beharko gintuzke gure kristau-fedearen barrenak aztertzerara. Zergatik galdu dugu kristau izatearen biziera pozgarria? Zergatik ikusten da hain poz gutxi gure ospakizunetan? Zergatik etsi dugu? Zerk eusten zion orain arte gure sinesmenari? Ez ote zaigu barruko esperientzia sakona hustu?

Nik niretzako daukat maitasunezko aukera horren kontzientziak bakarrik eraman gaitzakeela pozik bizitzera. Beste gauza askok ere ematen dute poza. Baina Ebanjelioko pozaz ari naiz. Eta poz berezi hori ezertatik zintzilik baldin badago, honetatik dagoela esango nuke: neure bizitza Jainkoak aukeratu eta maitatu duela jakitetik. Gauzak era batera edo bestera egin, ez da berdin; zintzoa izan edo ez dakit nolakoa izan, ez da berdin; baina benetako poza ez dago gure gauzetatik zintzilik. Benetako pozaren giltza ez daukagula, alegia, guk, Jainkoak baizik.

Eta Ebanjelioa horregatik da Berri On, Jainkoak aukeratu gaituela esaten digulako; Jainkoak maitatu gaituela errepikatzen digulako. Eta horretatik pozten zaigu bihotza, gertatuak gertatu. Horretatik espero dugu barkazioaren berregitea. Aukera pertsonal horren kontzientziak ematen digu inork kenduko ez digun barne-poza. Eta gaur gure elkarteak berritu nahi ditugunean, uste dut ez genukeela adarretatik hasi behar, sustraitik baizik. Eta sustraia, esaten ari naizenez, uste dut Jainkoaren esperientzia pertsonala lantzea dela. Horretarako atera behar dugu behar adina adore eta baliabide, beste guztiak ez baikaitu berritze eder baten oinarrira eramango. Gu, pozetarako aukeratuak izan gara!

Jainkoaren herriaren otoitza

Zuzen diezazkiogun gure otoitzak Aitari, beti gure alde ari den Kristorekin bat eginik:

Erantzuna: **Entzun Zuk, Kristo, herri honen oihua!**

En - tzun, Zuk Kris - to, he - rri ho - nen oi - hu - a.

- Hilik egon ondoren, orain betirako bizi denak, eman diezaiola Elizari sendotasun eta ausardiaz Bere piztueraren testigu izatea. Egigun otoitz. ☩.
- Apostoluei bere bakea eman zien Jaun Piztuak, eman diezaiela bake bera herrialde guztiei. Egigun otoitz. ☩.
- Heriotza garaitu zuenak, bihur dezala gaixoen, hilzorian daudenen eta ezinean dauden guztien nekea, inork kenduko ez dien egiazko poz. Egigun otoitz. ☩.
- Zeruko erreinuaren giltzak dituenak, eman diezagula egunen batean bere piztuera zeruko mahaian ospatzea. Egigun otoitz. ☩.

Jainko Jauna, Zuk maitatu gaituzu gu lehenengo Zure Semea bidaliz, Berari esker bizi gaitezen; entzun gure otoitzak eta egizu, Espiritu Santuaz beterik, ikas dezagula elkar maitatzen Kristok maitatu gaituen bezala. Errege bizi baita, hilezkor eta aintzatsu, gizaldi eta gizaldietan.

Jaunartze-ondorengo otoitza

**Jainko ahalguztidun betierekoa,
betiko bizirako sortu gaituzu Kristoren piztueran;
ugari itzazu gudan pazko-sakramentuaren fruituak
eta isuri gure bihotzera janari salbagarri honen indarra.
Jesu Kristo gure Jaunaren bitartez.**

Bedeinkapen nagusia (*Ik. 11. orrialdean*)